

visning, at det gaaer an at indføre Nævninge-institutionen. Jeg kan derfor ikke troe Andet, end at man meget freidig vil kunne gaae ind paa at behandle det foreliggende Lovudkast.

J. N. Hansen: Det forekommer mig, at Hensynet til Tidsforholdene ikke bør have nogen Indflydelse paa Rigsdagen ligeoverfor dette Lovudkast; men at der, efter den Stilning, hvori det i det Hele staaer, er al Opfordring til saavidt muligt at sætte sig ud over dette Hensyn og at gaae freidig fremad med Behandlingen deraf. Naar man erindrer, at denne Sag har været forelagt til Behandling i de to foregaaende Samlinger, at den i dem begge har været undergivet en gennemgaaende grundig første Behandling og derefter er bleven bearbejdet af Udvalg, at disse have kunnet raade over meget gode Kræfter og have arbejdet med megen Grundighed, og naar man da paa den anden Side erindrer, at Thinget ikke har havt Leilighed til selv at udtale sig over, hvorledes det betragter dette Lovudkast i dets Enkeltheder, troer jeg, at der kunde være al mulig Grund til at ønske, at det i denne Samling, der er den sidste i Valgperioden, maa kunne lægge for Dagen, hvorvidt det maatte hylde de Anskuelser, der om denne Sag have gjort sig gjældende i Udvalget, og i det Hele taget, hvorledes Thingets Fleertal stiller sig til Lovudkastet. Den høitærede Justitsminister antydede, hvor vigtigt det vilde være, at Lovudkastet i denne Session kunde komme ind til det andet Thing, og jeg antager, at det var hans Mening, at det maaskee kunde lykkes at faae det saa hurtigt ind i Landstinget, at ogsaa dette kunde faae Leilighed til at lægge sine Anskuelser derom for Dagen. Dersom Forhandlingen her ikke optog megen Tid, og dersom det andet Thing i alt Besæntligt faae Sagen faaledes, som det maatte vise sig, at dette Thing ved den endelige Behandling faae den, vilde det maaskee ikke være umuligt, at Lovens Behandling kunde da tilendebringes i begge Thing i denne Session, men dersom Meningerne om Lovudkastets Indhold i det andet Thing maatte være væsentligt forskjelligt fra dem, der have gjort sig gjældende i dette, vilde det naturligvis ikke

kunne skee. Jeg beder de ærede Medlemmer at lægge Mærke til, hvilken Virkning det med Hensyn til Lovens endelige Afgjørelse kunde have, om det maatte lykkes at faae den tilendebragt i denne Session; thi lykkes det ikke, vide vi Alle, at der til næste Samling vil findes et nyvalgt Folkething, og dette kunde muligt blive sammensat faaledes, at det ansaae en fulbstændig ny Bearbejdelse af Lovudkastet for nødvendig, hvilket maaskee kunde gjøre, at en heel Valgperiode atter kunde hengaae, inden det kunde blive endelig vedtaget. Jeg troer, at disse Grunde tale for, at Thinget stræber at behandle Sagen saa hurtigt, som det lader sig gjøre, ved Siden af at behandle den paa den grundigste og bedste Maade, og det er det, jeg vil tillade mig at anbefale Thinget.

Da ingen flere ønskede at ytre sig, fattes Lovudkastets Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 70 Stemmer.

S. Sage: Jeg tillader mig at foreslaae denne Sag henviist til et Udvalg, bestaaende af 9 Medlemmer, alle valgte her i Salen.

Densaaende Forslag fattes derpaa under Afstemning, og vedtoges eenstemmig med 67 Stemmer.

Man gik dernæst over til den følgende Sag paa Dagsordenen: 1ste Behandling af Udcast til Lov om Kongeriget Danmarks Inddeling i Underretskredse m. v.

(Lovudkastet findes i Tillæg A Sp. 627 ff.)

C. Petersen: Det kan ikke være anderledes, end at den store Reformtanke, som er indeholdt i det nys behandlede Lovudkast, maa føre en betydelig Deel andre Forandringer med sig. Dette Lovudkast behøver nemlig det foreliggende og det næstpaafølgende Lovudkast, som vi skulle have til Forhandling. Det foreliggende Lovudkast bestemmer nærmest, eller rettere, søger nærmest at bestemme Inddelingen af Underretskredse i Kongeriget Danmark. Jeg